

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocaru Adrian în numele inculpatului Malarciuc Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Malarciuc Valeriu xxxxx, *născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.06.2017 – 19.07.2017;

Instanța de apel: 22.08.2017 – 22.05.2018;

Instanța de recurs: 27.07.2018 – 10.10.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 19 iulie 2017, Malarciuc Valeriu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Malarciuc Valeriu a fost învinuit că la 07 octombrie 2016 ora 22:33, având asupra sa suma de xxxxx euro, echivalentul a xxxx lei și urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, în proporții deosebit de mari, primite anterior în or. Moscova, Federația Rusă, deplasându-se în automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î xxxxx, cunoscând despre faptul, că potrivit art.31 a Legii RM nr.1569-XV din 20.12.2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, era obligat să declare în scris organelor vamale, la introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a valutei străine ce depășește suma de 10 000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat

Leușeni - Albița și nedeclarând organului vamal mijloacele financiare, le-a trecut ilegal peste frontiera vamală, intrând pe teritoriul Republicii Moldova.

În drept, de către organul de urmărire penală acțiunile lui Malarciuc Valeriu au fost încadrate în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, adică contrabanda săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Malarciuc Valeriu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se în baza acestei Legi și în conformitate cu art.75 Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe termen de 7 (șapte) ani, în temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.106 Cod penal, să fie dispusă încasarea, forțat și gratuit din contul lui Malarciuc Valeriu, în proprietatea statului suma de xxxxx, la cursul oficial al BNM, la ziua executării.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că prima instanță contrar prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, nu a verificat și apreciat probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar argumentele reținute în vederea expunerii soluției sale, contrazic circumstanțele de fapt stabilite prin probele cercetate în sentință.

În susținerea învinuirii, acuizarea a prezentat următoarele probe și anume: declarațiile martorului Ciobanu Serghei; declarațiile martorului Bostan Nicolae; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea „EXCLUSIV! Interviu cu Gherman Gorbunțov. Dezvăluiri incendiare din Londra”; procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea „Как режим Плахотнюка хочет меня уничтожить”; un CD-R, de marea „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, discuția respectivă fiind stenografiată; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017, prin care a fost examinată adresa web xxxxx; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017, prin care a fost examinată adresa web xxxxx; raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5860 din 21.10.2016, prin care au fost extrase datele și informația existentă pe telefonul mobil „SAMSUNG” de model „SM-G930F” cu IMEI: ccccc, care a fost ridicat de la cet. Malarciuc Valeriu; documente: Extras de la poliția de frontieră privind trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către cet. Malarciuc Valeriu. Corp delict: „CD-R” de marca „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, pe care se află un fișier audio cu capacitatea de 3,89 MB.

Astfel, acuizarea a considerat greșită concluzia primei instanțe, potrivit căreia nu s-a constatat existența faptului infracțiunii prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, incriminată lui Malarciuc Valeriu.

În cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită existența tuturor semnelor obligatorii a infracțiunii de contrabandă săvârșită în proporții deosebit de mari. Or, prin

acțiunile săvârșite de Malarciuc Valeriu au fost aduse atingeri relațiilor sociale cu privire la securitatea vamală.

Acuzarea a indicat că cu privire la obiectul material al infracțiunii, se rețin prevederile art.2 lit. f) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, prin mărfuri se definește orice bunuri mobile, obiecte și alte valori, inclusiv valori valutare (monedă națională și valută străină în numerar).

Potrivit art.31 lit. a) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, persoanele fizice sânt obligate să declare în scris numerarul și cecurile în moneda națională a Republicii Moldova, precum și numerarul și cecurile de călătorie în valută străină, în următoarele cazuri la introducerea acestora pe teritoriul Republicii Moldova, dacă suma lor depășește 10 000 euro (sau echivalentul lor) de persoană.

Potrivit pct.9 din Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2010, nr.5 privind practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale, în cazul în care persoana fizică, la trecere peste frontiera vamală, va deține valută ce depășește 10 000 euro, aceasta este obligată să o declare organului vamal. La depistarea valutei nedeclarate ce depășește 10 000 euro, se consideră contrabandă suma ce depășește suma permisă de lege.

Astfel, acuzatorul de stat a menționat că inculpatul Malarciuc Valeriu, cunoscând cu certitudine obligațiile sale ca persoană fizică, la traversarea frontierei de stat, direcția intrare, a tăinuit și nu a declarat suma de xxxxx euro.

De asemenea, acuzarea a invocat că latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă săvârșită în proporții deosebit de mari, s-a realizat prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni Albița, direcția intrare, de către Malarciuc Valeriu, suma de xxxxx euro, prin nedeclarare a acestora, infracțiunea de contrabandă fiind consumată, după traversarea frontierei de stat de către Malarciuc Valeriu cu cei 30 000 euro nedeclarați, prin contrabandă xxxxx euro.

Totodată, apelantul a susținut că la adoptarea sentinței, prima instanță, apreciind aceste probe, a conchis greșit și neîntemeiat *că nu și-a găsit confirmare existența faptei incriminate lui Malarciuc Valeriu, motivând soluția precum că nici una din declarațiile martorilor nu sunt în stare să demonstreze existența faptei de contrabandă, incriminate lui Malarciuc, deoarece nici un martor nu a declarat că a văzut suma de 30 000 euro la Malarciuc Valeriu, iar faptul că acesta și-a procurat un automobil în valoare de 12 500 euro, nu poate fi reținută deoarece, în ședința de judecată a explicat proveniența acestei sume.*

Fiind preîntâmpinați de răspunderea penală ce o poartă conform art.art.311, 312 Cod penal, martorii au depus declarații care coroborează cu celelalte probe administrate și cercetate în ședința de judecată: Bostan Nicolae și Gandraman Victor, au comunicat că nu s-au cunoscut cu Malarciuc Valeriu până în octombrie 2016, nu sunt în relații ostile, respectiv nu au nici un interes; martorul Ciobanu Serghei la fel a declarat că nu este în

relații ostile cu Malarciuc Valeriu, fapt confirmat de către inculpat, însă inculpatul nu a dat o explicație plauzibilă, din ce motiv Ciobanu Serghei, ar avea interes să facă declarații ce-l învinovățesc; însăși inculpatul a confirmat că s-au întâlnit în seara de 13.10.2016. Declarațiile martorilor au fost consecvente și clare, iar cele depuse în cadrul cercetării judecătorești sunt analogice celor date în cadrul urmăririi penale.

Cât ține de declarațiile martorului Paladii Iurie, date în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea a solicitat să fie apreciate critic, iar la baza sentinței să fie puse declarațiile date de martor în cadrul urmăririi penale, care confirmă existența celor 4 semne obligatorii ale infracțiunii de contrabandă incriminată lui Malarciuc Valeriu.

Mai mult ca atât, procesul verbal de audiere a lui Paladii Iurie în calitate de martor din 16.10.2016, a fost cercetat în ședința de judecată, prezentate martorului, iar dumnealui a confirmat semnăturile din aceste procese verbale și faptul că personal a consemnat că procesele verbale sunt scrise din cuvintele dumnealui, citite, precum și faptul că a dat declarații fără careva influențări. La începerea audierii martorului Paladii Iurie, în cadrul ședinței de judecată, la întrebarea acuzatorului a comunicat instanței că susține declarațiile date la urmărire penală și că sunt veridice. Declarațiile la urmărirea penală, au fost date într-o perioadă scurtă de timp de la săvârșirea infracțiunii imputate lui Malarciuc Valeriu, sunt recente, ceea ce le acordă credibilitate față de cele declarate în instanță.

Acuzarea a considerat că instanța neîntemeiat, întru motivarea soluției adoptate, a reținut declarațiile părinților Malarciuc Grigore și Malarciuc Ioana, deoarece acestea în esență l-au caracterizat din punct de vedere pozitiv pe inculpat, ceea ce este subiectiv, ținând cont că inculpatul este feciorul dumnealor.

Mai mult, prima instanță greșit a reținut declarațiile acestor doi martori, potrivit cărora Malarciuc Valeriu, pe parcursul anilor 2014-2016, ar fi lucrat peste hotare, or, acestea vin în contradicție cu informația privind traversarea frontierei de stat de către Malarciuc Valeriu, anexată la dosar, care este pe o perioadă de minim 5 ani.

Totodată, instanța a evitat să se expună referitor la declarațiile acestora în partea ce ține de banii lui Malarciuc Valeriu, care au comunicat că nu cunosc nimic, nu au văzut bani la acesta, confirmând totodată faptul că acesta la începutul lunii octombrie 2016, în timp ce erau cu toți la culesul poamei, a fost telefonat, după ce urgent a plecat, comunicându-le că pleacă în Federația Rusă, la Moscova.

De asemenea, acuzarea a indicat că instanța neîntemeiat a respins celelalte probe prezentate de acuzare și anume: procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea xxxxx; procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea xxxxx; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.04.2017, prin care a fost examinat purtătorul optic de informație electronică de lip „Blu-ray Disc”, marca „Esperanza” în care se conține o discuție între două persoane, aceasta fund transcrisă pe un CD-R, de marca „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, discuția respectivă fiind stenografiată; procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.0502017, prin care a fost examinată adresa web xxxxx; raportul de expertiză nr.34/12/1-R-5860 din 21.10.2016, prin care au fost extrase datele și informația existentă pe telefonul mobil „SAMSUNG” de model „SM-G930F” cu IMEI: xxxxx, care a fost ridicat de la cet. Malarciuc Valeriu, documente: Extras de la poliția de frontieră privind trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către cel. Malarciuc Valeriu, corp delict: „CD-R” de marca „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, pe care se află un fișier audio cu capacitatea de 3,89 MB, pe motiv că Gorbunțov Gherman nu ar fi fost audiat în calitate de martor și nu a fost preîntâmpinat de răspunderea ce o poartă conform art.312 Cod penal, prin faptul că la materialele cauzei penale nu există procesul verbal de informare a dispunerii expertizei și de prezentare lui Malarciuc Valeriu a raportului de expertiză.

Atâta timp, cât elementele de fapt dobândite în cadrul urmăririi penale prin mijloace ca procese verbale de examinare, înregistrări video, prin care se stabilesc circumstanțe și împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, nu poate fi invocat și, respectiv, reținut faptul că acestea ar fi fost administrate cu încălcări ale codului de procedură penală. De asemenea, prin art.251 Cod de procedură penală, legiuitorul exhaustiv a expus situațiile care atrag nulitatea actelor procedurale, care poate fi invocată la orice etapă a procesului penal, în rest nulitatea actului survine doar dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Respectiv, atâta timp cât aceste încălcări nu au fost invocate de partea apărării la etapa de urmărire penală, coroborate cu faptul că partea apărării a fost informată despre terminarea procesului penal, fiindu-i prezentate și materialele cauzei penale, iar potrivit acestora careva obiecții din partea apărării asupra probelor nu au fost înregistrate, respingerea acestor probe de către instanță rămâne a fi ilegală.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, instanța a admis neîntemeiat versiunea inculpatului Malarciuc Valeriu, fără a lua în considerație că aceasta a fost integral dezmințită prin probele acuzării prezentate și cercetate în ședința de judecată, legal administrate și nu sunt temeiuri de a fi respinse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, apelul procurorului a fost admis, sentința a fost casată total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia, Malarciuc Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 106 Cod penal, s-a dispus trecerea forțat și gratuit în proprietatea statului echivalentul sumei de xxxxx Euro, la cursul oficial al BNM, la ziua executării.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel apreciind declarațiile depuse de către inculpat prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind

neveridice, care nu combat sub nici o formă argumentele acușării în partea ce vizează învinuirea adusă lui Malarciuc Valeriu, totodată, nu combat nici depozițiile martorilor analizate mai sus, relevant fiind faptul că declarațiile acestor martori nu pot avea aceeași putere probantă, or, ultimi sunt părții inculpatului, persistând circumstanțe subiective asupra celor oferite de martorii indicați.

Instanța de apel a constatat că Malarciuc Valeriu la 07 octombrie 2016 ora 22:33, având asupra sa suma de xxxxx euro, echivalentul a xxxxx lei și urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, în proporții deosebit de mari, primite anterior în or. Moscova, Federația Rusă, deplasându-se în automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î xxxxx, cunoscând despre faptul, că potrivit art.31 a Legii RM nr.1569-XV din 20.12.2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, era obligat să declare în scris organelor vamale, la introducerea pe teritoriul țării a valutei străine ce depășește suma de 10 000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni - Albița și nedeclarând organului vamal mijloacele financiare, le-a trecut ilegal peste frontiera vamală, intrând pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că acțiunile lui Malarciuc Valeriu, se încadrează în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, adică contrabanda săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel, a menționat că probele administrate la dosar au fost dobândite/întocmite cu respectarea Cod de procedură penală, probele cumulate indică cu certitudine că prin acțiunile sale intenționate manifestate prin intenție directă, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni – Albița, nu a declarat organului vamal mijloacele financiare, trecându-le ilegal peste frontiera vamală, intrând pe teritoriul Republicii Moldova, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, contrabanda săvârșită în proporții deosebit de mari.

Contrabanda prevăzută de art.248 alin.(5) Cod penal, poate include elementele laturii obiective prevăzute de alin.(1), (2), (3) și (4) ale acestui articol cu calificativele, de două sau mai multe persoane, de o persoană cu funcție de răspundere, cu folosirea situației de serviciu și în proporții deosebit de mari.

Latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată prin vinovăție în forma intenției directe.

În această ordine de idei, instanța de apel a enunțat că din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Malarciuc Valeriu, cunoscând cu certitudine obligațiile sale ca persoană fizică la traversarea frontierei de stat, direcția intrare, a tăinuit și nu a declarat suma de xxxxx euro.

Consecvent, s-a stabilit faptul existenței obiectului material al infracțiunii – a banilor în sumă de xxxxx euro, la data de 07.10.2016, la trecerea frontierei de stat direcția intrare, or, din materialele cauzei se deduce, Malarciuc Valeriu a plecat în Federația Rusă, fără careva mijloace bănești, a revenit și în următoarele zile și-a procurat

un automobil, cu toate că acesta a fost înregistrat pe numele lui Panî Victoria, el de fapt aparține lui Malarciuc Valeriu, deoarece anume el se deplasa cu acest automobil, anume Malarciuc Valeriu a achitat prețul automobilului în sumă de 12 500 euro, el a fost și a testat automobilul până la procurare.

În continuare, instanța a indicat că latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă săvârșită în proporții deosebit de mari, s-a realizat prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni - Albița, direcția intrare, de către Malarciuc Valeriu, a sumei de xxxxx euro, prin nedeclarare a acestora, infracțiunea de contrabandă fiind consumată, după traversarea frontierei de stat de către Malarciuc Valeriu cu cei xxxxx euro nedeclarați, prin contrabandă fiind trecută suma de xxxxx euro.

Prin urmare, referitor la circumstanțele constate la judecarea cauzei în prima instanță, instanța de apel a menționat că instanța de fond neîntemeiat a stabilit că nu și-a găsit confirmare existența faptei incriminată lui Malarciuc Valeriu, motivând soluția precum că nici una din declarațiile martorilor nu sunt în stare să demonstreze existența faptei de contrabandă, incriminate lui Malarciuc Valeriu, deoarece nici un martor nu a declarat că a văzut suma de xxxxx euro la Malarciuc Valeriu, faptul că acesta și-a procurat un automobil în valoare de 12 500 euro. Din declarațiile martorilor și sistemul de date s-a stabilit contrariul, mai mult, declarațiile acestor martori coroborează cu celelalte probe administrate și cercetate în ședința de judecată. Bostan Nicolae și Gandraman Victor nu s-au cunoscut cu Malarciuc Valeriu până în octombrie 2016, nu sunt în relații ostile, respectiv nu au nici un interes, martorul Ciobanu Serghei la fel a declarat că nu este în relații ostile cu Malarciuc Valeriu, fapt confirmat de către inculpat, inculpatul neputând da o explicație plauzibilă, din ce motiv Ciobanu Serghei ar avea interes să facă declarații ce-l învinovătesc, însăși inculpatul a confirmat că s-au întâlnit în seara de 13.10.2016, iar declarațiile menționate au fost consecvente și clare, și cele din cadrul cercetării judecătorești sunt analogice celor date în cadrul urmăririi penale.

De asemenea, prima instanță greșit a indicat că între învinuirea adusă lui Malarciuc Valeriu, declarațiile martorilor și probatoriul administrat în ședința de judecată, sunt contradicție esențiale, care resping veridicitatea acestora, prin urmare aceste probe nu pot fi apreciate ca directe și categorice, care de fapt nu sunt nici directe și nici categorice, fiind doar unele incerte, de probabilitate cu caracter de presupunere, or, instanța de fond nu a evidențiat/motivat concret divergențele, și nu a apreciat corespunzător probele, care coroborează între ele, completându-se reciproc.

În continuare, instanța de apel apreciind declarațiile martorului Paladi Iurie prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, le-a apreciat ca fiind neveridice, or, cele relatate de către martor în ședința de judecată poartă un caracter vag, relevant fiind că în cadrul urmăririi penale ultimul a făcut declarații ce diferă cu cele din instanța de judecată, mai mult la urmărirea penală martorul era sigur pe ceea ce declară, iar în instanța de judecată, la fiecare întrebare adresată, răspundea evaziv, că nu ține minte.

Astfel, analizând declarațiile martorului depuse la etapa urmăririi penale, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, or, din aceste declarații rezultă că inculpatul a comis infracțiunea incriminată. Totodată, aceste declarații coroborează cu declarațiile martorului Ciobanu Serghei, dar și cu probele administrate la dosar, și anume cu declarațiile martorilor Bostan Nicolae, Gandraman Victor și Panî Victoria.

Instanța de apel a constatat că prin acțiunile sale intenționate manifestate prin intenție directă, Malarciuc Valeriu a comis infracțiunea de contrabandă prevăzută de art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, adică contrabanda săvârșită în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave, circumstanțe atenuate potrivit art.76 Cod penal, ne fiind reținute, la fel și circumstanțe agravante prevăzute la art.77 Cod penal, nu au fost identificate.

La caz, instanța de apel a stabilit că sancțiunea art.248 alin.(5) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare pe un termen de până la 10 ani.

Astfel, raportând prevederile legale enunțate mai sus, la circumstanțele reale și personale ale inculpatului Malarciuc Valeriu, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, în speță va fi atins cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciare de tip semiînchis, conform art.72 alin.(3) Cod penal.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței, avocatul Cojocaru Adrian în numele inculpatului solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, potrivit căreia inculpatul Malarciuc Valeriu a fost achitat.

În motivarea recursului, avocatul invocă faptul că instanța de apel, neîntemeiat a considerat că aprecierea probelor dată de prima instanță nu este în concordanță cu dispozițiile art.101 Cod de procedură penală constatând vinovăția lui Malarciuc Valeriu exclusiv în baza probelor administrate de către instanța de fond, în baza cărora a fost pronunțată sentința de achitare, fără a administra careva probe noi, contrar practicii CEDO. Este relevantă speța Hotărârea Curții Europe a Drepturilor Omului prin care a sancționat România, Hotărârea pronunțată, la 16 septembrie 2014, în cauza *Mischie vs. România*, statuând că este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond. Judecătorii CEDO interzic reinterpretarea aceluiași probe și atrag atenția că, în aceste situații se încalcă dreptul la un proces echitabil.

Instanța de apel, apreciind ca neveridice declarațiile date de către Malarciuc Valeriu, nu aduce careva argumente plauzibile în susținerea poziției date, nu le combate prin careva alte probe care direct ar indica la faptul că Malarciuc Valeriu la traversarea frontierei RM avea asupra sa suma de xxxxx euro. Mai mult ca atât, nici organul de urmărire penală în cadrul cercetării cauzei nu a supus verificării circumstanțele expuse de către Malarciuc Valeriu și nu le-a combătut cu alte probe.

Instanța de apel nefondat a reținut declarațiile date de către martorul Paladii Iurie la faza de urmărire penală, fără interogarea acestuia în cadrul ședinței instanței de apel. Mai mult ca atât, nu este clar de ce instanța de apel reține ca fiind veridice declarațiile date de către acesta la urmărire penală și nu le reține pe cele date în instanța de fond, în care acesta a declarat cu lux de amănunte circumstanțele faptei.

Instanța de apel la aprecierea probelor nu a ținut cont de prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală conform căruia în cazul în care declarațiile persoanelor, care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel, conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Conform art.414 alin.(6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal.

Respectiv, instanța de apel a încălcat procedura verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate atunci când a reținut declarațiile date de martorul Paladi Iurie la faza de urmărire penală, neglijând declarațiile date de către acesta în cadrul ședinței instanței de fond, fără audierea acestuia în instanța de apel. Circumstanța dată constituie un viciu fundamental care nu poate fi corectat de către instanța de recurs și este temei de rejudecare a cauzei, deoarece s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO, conform căruia „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

În aceeași ordine de idei, se menționează și asupra abaterii admise de către instanța de apel în ce privește reținerea declarațiilor martorilor Malarciuc Grigore și Malarciuc Ioana, fără ca aceștia să fie audiați de către instanța de apel. Instanța de apel fără audierea acestor martori, apreciază declarațiile date de către aceștia în instanța de fond neveridice pe motiv că declarațiile respective nu au putere probandă, deoarece martorii sunt părinții inculpatului. Conform declarațiilor acestor martori nu rezultă că Malarciuc Valeriu, după revenirea din Moscova, ar fi avut careva sume bănești mai mari de xxxxx euro, ținând cont și de faptul că ultimii locuiau împreună în aceeași casă.

La fel, martorii au indicat asupra faptului că Malarciuc Valeriu anterior a activat în Spania și Germania unde a acumulat sume bănești, iar în RM se ocupa cu creșterea și reproducerea iepurilor și cânilor de rasă.

Este criticabilă decizia instanței de apel în partea ce ține de confirmarea culpei lui Malarciuc Valeriu în comiterea infracțiunii imputate, prin declarațiile inspectorului vamal Bostan Nicolae.

În speța dată, instanța de apel a distorsionat declarațiile dând o apreciere juridică neclară și nefondată, luându-le ca baza pentru motivarea soluției de condamnare. Menționează că nici în cadrul urmăririi penale nici în ședințele judiciare în instanța de fond și apel, martorul Bostan Nicolae nu a declarat că Malarciuc Valeriu la momentul traversării frontierei de stat la punctul de control vamal Leușeni - Albița avea asupra sa suma de xxxxx euro. Conform declarațiilor acestuia rezultă că nemijlocit a efectuat controlul vamal al mijlocului de transport și a persoanelor fizice care au traversat frontiera cu mijlocul de transport în care se afla și Malarciuc Valeriu, în cadrul controlului vamal nu au fost depistată suma ce depășea 10 000 euro, careva procese verbale în privința lui Malarciuc Valeriu privind încălcarea regimului de trecere a frontierei de stat și nu a fost temei de sesizare privind comiterea infracțiunii de contrabandă. Declarațiile martorului Bostan Nicolae precum și lipsa a careva proces verbal privitor la depistarea, ridicarea sumelor bănești de la Malarciuc Valeriu confirmă lipsa obiectului material al infracțiunii și condamnarea lui Malarciuc Valeriu doar pe bază de presupuneri. Mai mult ca atât, declarațiile martorului în cauză, precum și lipsa a careva acte procesuale întocmite de către reprezentanții biroului vamal la trecerea lui Malarciuc peste frontiera vamală, denotă prezumția trecerii legale a frontierei, fapt care nu a putut fi desființat de către instanța de apel prin prisma unor probe directe.

În confirmarea absenței faptului infracțional, sunt și declarațiile lui Gandraman Victor, persoana de la care a fost procurat de către Pana Viorica automobil de marca BMW Seria 5 în octombrie 2016 la suma de 12 500 euro. Conform declarațiilor acestuia contractul de vânzare cumpărare a automobilului a fost semnat între el și Pana Viorica în calitate de cumpărător. Ulterior la 13.12.2016 (timpul în care Malarciuc Valeriu se afla în stare de arest, Pana Viorica i-a vândut înapoi automobilul deja la suma de 10 500 Euro iar banii au fost transmiși lui Pana Viorica. Astfel, concluzia instanței de apel privitor la confirmarea sumei de xxxxx euro, introduse prin contrabandă în țară, este una absolut neargumentată și neconfirmată prin ansamblul de probe invocate, reflectând o deducție arbitrară a instanței, în lipsa suport probant pertinent și coroborat.

Instanța de apel, la adoptarea hotărârii de condamnare, incorect a stabilit că învinuirea adusă lui Malarciuc este bazată pe careva probe directe care ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art.8 alin.(3) în coroborare cu art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile

în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, instanță de apel nu a reținut că obiectul juridic material al infracțiunii de contrabandă în proporții îl reprezintă mărfurile, obiectele și valorile trecute peste frontiera vamală. În speța concretă suntem în lipsa totală a valorilor materiale, adică a sumei de 30 000 euro, trecute peste frontiera vamală. La materialele dosarului panel de învinuire de comiterea infracțiunii prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod Penal lipsește procesul verbal de ridicare a sumei de xxxxx euro pe care nu ar fi declarat-o inculpatul Malarciuc Valeriu. Suma respectivă nu a putut fi depistată la ultimul, din simplu motiv că Malarciuc nu o deținea asupra sa, având doar suma de 7 800 euro și 4 000 lei MD.

Mai mult, la materialele cauzei penale lipsește ordonanța de recunoașteri a sumei de xxxxx euro ca corp delict, și de anexare a acestei sume la materiale cauzei penale, din motiv ca această sumă nu a fost trecută de către Malarciuc Valeriu peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Faptul că Malarciuc Valeriu în timpul traversării frontierei vamale a Republicii Moldova, prin punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni - Albița, deplasându-se cu microbuzul de rută București – Chișinău, pe data de 07 octombrie 2016 a trecut ilegal peste frontiera vamală a Republicii Moldova mijloace financiare în valută, în proporții deosebit de mari, nu a fost probat prin nici o proba concludentă sau pertinentă, astfel concluzia instanței de apel privitor la existența obiectului material al infracțiunii de contrabandă nu are un suport probant.

La materialele cauzei, la fel, lipsește careva proces verbal de cercetare la fața locului, prin care s-ar fi depistat această sumă de xxxxx euro în timpul trecerii frontierei vamale și s-ar fi constatat faptul nedeclarării acestei sume, fapt care prezuma trecerea legală de către Malarciuc Valeriu a frontierei de stat.

Latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă este descrisă în dispoziția normei penale și constă în trecerea peste frontiera vamală a RM a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari, eludându-se controlul vamal, ori tăinuindu-le prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei. În speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii și anume lipsește faptul trecerii prin nedeclarare a valorilor materiale suma de xxxxx euro, peste frontiera vamală a R.M. și acest argument nu a putut fi combătut de către instanță de apel la casarea sentinței de achitare.

Conform Hotărârii Plenul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.5 din 4 decembrie 2010 privind practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale, contrabanda prevăzută de art.248 alin.(1) Cod Penal reprezintă trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, cu încălcarea regulilor vamale, a mărfurilor, obiectelor și altor valori în proporții mari. Latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă a altor obiecte decât cele prevăzute în pct. 2 al acestei hotărâri constituie trecerea peste frontiera

vamală, cu încălcarea regulilor vamale și anume prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei vamale.

Instanța de apel nu a indicat în sentința de condamnare care obligațiunile au fost încălcate de către Malarciuc Valeriu la trecerea peste frontiera vamală, stabilite prin Legea nr.1569 din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, precum și prin Regulamentul privind vămuirea bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova de către persoane fizice, aprobat prin ordinul Directorului general al Serviciului vamal nr.56-0 din 21.02.2008 (M.O. nr.74-75 din 11.04.2008). În conformitate cu Legea nr.1569 din 20.12.2002, nu se supun declarării obligatorii valorile valutare sub formă de bancnote, monede și cecuri în monedă națională a Republicii Moldova, precum și bancnote, monede și cecuri de călătorie în valută străină introduse în Republica Moldova și scoase de pe teritoriul ei, a căror sumă nu depășește 10 000 euro (sau echivalentul acestora) aflate la o persoană.

În cazul în care persoana fizică, la trecere peste frontiera vamală, va deține valută ce depășește 10 000 euro, aceasta este obligată să o declare organului vamal. La depistarea valutei nedeclarate ce depășește 10 000 euro, se consideră contrabandă suma ce depășește suma permisă de lege.

7. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință prin care solicită declararea recursului ca inadmisibil, deoarece argumentele invocate nu și-au găsit confirmare în conținutul deciziei contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, în vederea acestei statuări expunându-se următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul penal analizând conținutul recursului ordinar declarat, constată că recurentul invocă drept temei de casare, pct.8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că inculpatul a fost condamnat pentru o *faptă care nu constituie elementele infracțiunii*, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

În această ordine de idei, verificând conținutul deciziei sub aspectul criticat de către recurent, Colegiul penal menționează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare a inculpatului Malarciuc Valeriu în baza infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Toate probele prezentate au fost cercetate în mod legal, au format convingerea instanței de apel că inculpatul Malarciuc Valeriu se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

Astfel, se indică că în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel au fost prezentate suficiente probe concludente, pertinente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Malarciuc Valeriu în comiterea infracțiunii incriminate și anume: procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea xxxxx (f.d.60-68); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.10.2016, prin care a fost examinată secvența video, cu denumirea xxxxx (f.d.69-75); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.04.2017, prin care a fost examinat purtătorul optic de informație electronică de tip „Blu-ray Disc”, marca „Esperanza” în care se conține o discuție între două persoane, aceasta fiind transcrisă pe un CD-R, de marca „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, discuția respectivă fiind stenografiată (f.d.76-79); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017, prin care a fost examinată adresa web (f.d.92-93); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2017, prin care a fost examinată adresa web xxxxx (f.d.94-95); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-5860 din 21.10.2016, prin care au fost extrase datele și informația existentă pe telefonul mobil „SAMSUNG” de model „SM-G930F” cu xxxxx, care a fost ridicat de la cet. Malarciuc Valeriu (f.d.96-103); documente: Extras de la poliția de frontieră privind trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către cet. Malarciuc Valeriu (f.d.37); corp delict: „CD-R” de marca „FreeStyle”, cu capacitatea de 700 MB, pe care se află un fișier audio cu capacitatea de 3,89 MB (f.d.91);

De asemenea, Colegiul punctează că instanța de apel corect a constatat că probele materiale administrate coroborează cu declarațiile martorilor audiați la caz depuse la etapele anterioare de examinare a cauzei, cât și în instanța de apel.

În situația dată, Colegiul penal reține aprecierile instanței de apel cu referire la declarațiile martorului Ciobanu Serghei, care fiind audiat în instanța de apel, a comunicat că susține declarațiile date la etapa urmăririi penale, mai mult în cadrul ședinței instanței de apel, martorul Bostan Nicolae de asemenea, a susținut declarațiile date la etapa urmăririi penale, a martorului Gandraman Victor, care a susținut declarațiile depuse anterior, care fiind apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, sunt consecvente, utile și veridice și care indică expres la faptul comiterii infracțiunii de către inculpatul Malarciuc Valeriu.

Referindu-se la argumentul recurentului privind faptul că instanța de apel eronat a pus la baza condamnării declarațiile martorului Paladi Iurie depuse la etapa urmăririi penale, fără ca să fie audiat în cadrul instanței de apel, Colegiul penal menționează că îl consideră ca fiind neîntemeiat, din motiv că instanța de apel motivat s-a expus în conținutul deciziei asupra faptului dat, și anume: *„Colegiul analizând declarațiile martorului oferite la urmărirea penală prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală (...), le apreciază ca fiind veridice și le v-a pune la baza deciziei, or aceste declarații coroborează cu declarațiile martorului Ciobanu Serghei (...) Colegiul*

enunță că declarațiile acestui martor depuse la etapa urmăririi penale pot fi puse la baza deciziei , atât timp cât martorul în cadrul audierii în prima instanță a răspuns cu fraze de ordin general, cum ar fi „nu țin minte, nu îmi amintesc”, tot el a comunicat că susține cele declarate anterior, și că declarațiile sunt veridice (f.d.103, vol. II).”

În sensul dat, Colegiul penal consideră argumentul recurentului ca fiind neîntemeiat, privind încălcarea instanței de apel, precum că la baza hotărârii de condamnare a pus aceleași probe ce au fost puse la baza sentinței de achitare, or, la caz nu se constată careva încălcări a dreptului inculpatului la un proces echitabil, decizia instanței de apel fiind corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel conducându-se de prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a judecat corect apelul declarat, și a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile martorilor care sunt suficiente pentru demonstrarea vinovăției inculpatului Malarciuc Valeriu, și au fost introduse în procesul verbal al ședinței de judecată (f.d.192-193, 199-211 vol. II).

Cât privește alegația recurentului, precum că instanța de apel a pus la baza sentinței de condamnare a lui Malarciuc Valeriu unele probe ce au fost administrate cu încălcarea legii procesual-penale, Colegiul penal reține că instanța de apel just a concluzionat că încălcările date nu au fost invocate de partea apărării la etapa urmăririi penale, mai mult, partea apărării a fost informată despre terminarea urmăririi penale, fiindu-i prezentate și materialele cauzei penale, iar potrivit acestora careva obiecții din partea apărării asupra probelor nu au fost înregistrate.

Prin urmare, Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de către recurent, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezentul recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezenta temeiului prevăzut de art. 6 CEDO.

Raportând motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit reține că argumentele invocate de recurent nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, Colegiul penal atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe

soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs explică recurentului că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice invocate de recurent, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului Malarciuc Valeriu de învinuirea imputată acestuia.

Totodată, pe aceeași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește modul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauză, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare a sentinței de achitare, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatului Malarciuc Valeriu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs ordinar specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Malarciuc Valeriu a fost recunoscut vinovat în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, hotărârea atacată nu este afectată de erori de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs, cu referire la confirmarea vinovăției inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursul depus de către avocatul Cojocaru Adrian în numele inculpatului Malarciuc Valeriu urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocaru Adrian în numele inculpatului Malarciuc Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Malarciuc Valeriu xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Boico Victor